

תפילה של אמא

"אמא לא העירה אותנו אף פעם בשעות הבוקר", מספרים ילדיה של הרבנית נויבירט ע"ה (מבני ברק).

"היינו מתעוררים לקול הרקע של מנגינת התפילה שלה. משעת בוקר מוקדמת הייתה מתחננת לפני בוראה שיתן בלב ילדיה אהבת תורה ויראת שמים", מתמוגגים הצאצאים ומספרים שברכת 'אהבה רבה' הייתה נאמרת על ידה מדי בוקר בהשתפכות נפש כזו שאי אפשר לתאר.

האב, הגאון שליט"א, היה לומד עם כל אחד מילדיו בשעות הצהריים, כל רבע שעה עם ילד אחר. כאשר האמא הבינה שאחד הילדים לא הבין אתמול הכי טוב את דברי הגמרא, הרי שלמחרת היו שומעים אותה משתפכת עוד יותר בתפילה, ומתחננת עוד יותר לפני בוראה שיגדל את ילדיה לתורה וליראה.

(הרב מ"מ צורן / קול ברמה 300 טבת התשע"ה, עמ' 7)

הרבנית צ' רוזנברג ע"ה, ביתו של מרן הגר"נ קרליץ שליט"א, אהבה מאוד להתפלל. היא הרגישה קשר ישיר עם ריבון העולמים.

"אמנם אם לילדים קטנים פטורה מתפילה", הייתה אומרת, "אך איך יכולה אמא ללא תפילה? - אלא, על כל דבר מבקשים, על כל צעד מתפללים."

בכל יום השתדלה להוסיף על התפילות הקבועות גם פרקי תהילים. כל זמן פנוי ניצלה לאמירת תהילים, אם זה בהמתנה לרופא, או בהמתנה לתורה ב"אסיפת הורים". נוהגת הייתה לומר, שאמירת התהילים חוסכת לה זמן, בזכותה הילדים בריאים, ואין היא צריכה לבזבז את זמנה אצל רופא הילדים.

(הרב א' חפץ / "וויין מאמא, וויין", מוסף ממעמקים, יתד נאמן סוכות תשע"ה, עמ' 35)

הרגעים היקרים של היום

יש המתייחסים לתפילת נשים רק במבט של חיוב ופטור. האמת היא, שיש כאן הסתכלות הרבה יותר רחבה. המבט האמיתי על תפילה הוא **קשר פרטי ישיר עם בורא עולם**. היא לא איזה מס שפתיים שצריכים לשלם כל יום, אלא **זכות גדולה, לשפוך לב כמים**.

כאשר רוצים להיפגש ביחידות עם איזו אישיות חשובה קצת בעולם הזה, קשה לעשות זאת ולפעמים גם בלתי אפשרי. להבדיל, תפילה היא זכות שאינה נתפשת במושגי העולם. דיבור ישיר פרטי עם בורא עולם, ללא מתווכים, ללא מאזינים, **אני לבדי עם בוראי**.

מי שמתייחס לכך בתחושה אמיתית, הרי שאפילו אם זה מתאפשר ולו כמה דקות ביום, אבל הדקות האלו יכולות להיות **הרגעים היקרים של היום**, הקשר הרחני המתמיד.

(דברי הרב חגי נאה שליט"א / "וויין מאמא, וויין", מוסף ממעמקים, סוכות התשע"ה, עמ' 34)

"ובדבר עניין התפילה של רעייתך תחי', מה שהיא לא מרגישה כל כך עלייה כשמתפללת, זהו מפני שזהו רק לפרקים. אבל אני חושב שאם רק תגיד ברוך שאמר ואשרי וישתבח, ואחר כך הברכות וקריאת שמע ושמונה עשרה, לזה אינו צריך זמן רב, רק חמש עשרה רגעים, וזה אפשר לה אף כשטרודה עם הילדים ובשעות שאתה נמצא בבית.

ומנחה צריך זמן רק חמישה רגעים של שמונה עשרה, וזה אפשר בצהרים כשאתה נמצא בבית לארוחת צהרים, וכשתתרגל תראה שזה לא קשה למצוא זמן הזה..."

(מרן הגרא"מ שך זצ"ל במכתב / מכתבים מאמרים ח"ג, עמ' עד)

תפילה בכל עת

מלבד התפילות המחויבות והמסודרות, יש תפקיד גדול מאוד **לבקשות הקטנות הפרטיות מעומק הלב של אמא יהודיה עמוסה**. הבקשות המפוזרות בין מטלה למטלה, משמרות ומחזקות את הקשר והאמונה והביטחון בבורא עולם.

אני זוכר בתור ילד, כאשר אימי שתחי' הייתה עמוסה לעיפה, ונבצר ממנה להאריך בתפילה יותר מהמחויב כפי שרצתה, אבל הייתה מתפללת ומבקשת המון במשך היום בין מטלה למטלה, כאשר לשה בצק ובכל רגע מזדמן, עד שניתן היה לחשוב לפעמים שהדמעות הן חלק מהמתכון של אפיית חלות לשבת...

(דברי הרב חגי נאה שליט"א / "וויין מאמא, וויין", מוסף ממעמקים, יתד נאמן סוכות התשע"ה, עמ' 34)

הנושא המרכזי ואפשר הבולט בימי חלדה של הרבנית י' קולדצקי ע"ה (אשת הגאון ר' שכנא), היה התפילה. בכל עת ובכל שעה היו שפתיה מרחשות תפילות ובקשות. תהא זו שעת הדלקת הנרות, בשעה שנפרדה מבית שביקרה בו בעומדה אצל המזוזה, או אפילו בשעה שלשה קמח לקישקע או שרפה סוכר לקוגל, היו שפתיה רחשות תפילה לבורא עולם שיצליח את דרכי צאצאיה.

בנה שליט"א מספר: אמא ז"ל הייתה אומרת בקול במתיקות כל כמילה ממש כמונה מעות, עד שחשתי: "הוי, כמה חבל שלא התפללתי כמוה". היה ממש תענוג לראות את דפי הסיפור המדופדפים והמשומשים, הבנו מדרכיה כי בתפילה לא משנה כמה אומרים. העיקר שהאמירה תצא בצורה ברורה ובמתיקות.

(הרב א' חפץ / "וויין מאמא, וויין", מוסף ממעמקים, יתד נאמן סוכות תשע"ה, עמ' 36)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגו: 054-8529999 / 072-2442494